

Համա քշից ասկեարը մէջ, ասկեար սկուն կուտուրից,
հրուն էղաւ, զջանդակնիւր քշի. կը ասնի:

332. Դաւիթ լուր էնու ասկեար կուտուրից, էն ասկեարի
դիւխաւուրքիւր թել տուըն ուրինյ թագեաւուրըն, թէ.— Էն
մարդ զասկեար յըմեն սպանից, մի հաւարին մարդ ճամբսի,
մի յիմտաա¹ ճամբսի:

Թագեաւուր լուր լսից, զաշմացաւ:

Էոաց.— Դարձէք յեա, կուիւ միք էնը:

333. Ապա էնոնք փախան, համա Դաւիթ ձեռ չը քեշի.
Ընկիր ի յիտիւքիւր, կը կուտուրի.

Կանչի.— Ե՛ր, կըսի, մի փախնէք, էլ չըմ սպանի.

Ըճը ձի թագեաւուր նշանց տուէք:

Էնտե կասըն.— Գնա մի քեաղաք, էնտե մի թագեաւուր
կը գնաընիս:

334. Դաւիթն էլ զձին քշի, կերթայ Բարը Ֆրէնկի քեաղաք,
Մարդ կը ճամբսի.— Առէք ձի թագեաւուրըն գեայ:

Թագեաւուրն ի, կըլնը, կգեայ.

Կը տիսնայ կեօ մէկ մարդ ձիու վերէն նստուկ ի.

Սկօն մարդ ոնչ անուկ լսիր ի, ոնչ տիսիր ի.

Կը վախենայ, դառնայ վուր փախնի:

Դաւիթ ձին կը քշի վերայ, թագեաւուրն կը բռնի.

Կը զարկի, կսպանի:

Մնացողը քեաղաքը մէջ վուր մնացիր ի:

335. Դաւիթ էնոնց խամար թագեաւուր կը դնի,

Ձաթի ճիւշ մարդիւր կսպանի, պատիկներ տեղ կը դնի:

Կըսի.— Քեանի դիւ ժիր էք, կուիւ միք էրթա:

Չիւր էղա քեաղաք մէկ մէկ ուր տեղ կը դնի,

Չիւր ճիւշ պատիկ կը ճանչնան,

Դաւիթը չիւրս տարն կը թըմըմի:

336. Էնտե կը թամբսի².— Վուր դիւ նեղ կընգնէք ըճը
թիւղթ գրէք, ճամբսէք, իս կգեամ:

Ապա էղա քեաղաք յըմեն Դաւիթից կը վախանէն:

Կըսին.— Դաւիթ, չիւր մինք մեռնինք, քիւ խուսք տէնինք:

Դաւիթ կըլնը, կգեայ Սատուն:

Ժ.

337. Մի ասա, Դաւիթը մի տղայ իլիւր ի, չիւրս տարըն
թմըմիր ի, մօր ասիր ի.— «Ըճը խէր չկայ»:— Ասիր ի «Կայ»:— Ասիր
ի. «Իմ խէր յիւր ի»:— Ասիր ի. «Գեացիր ի կուիւ»:

1 Թրք.— Օղնուծիւն: 2 Թրք.— Պատուիրիւն: